

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Grădiniței 1, Pașcani, jud. Iași
@ inaltareadomnului.pascani@gmail.com
Preot Pavel Postolachi ☎ 0745 644 256
Preot Marius Tabarcea ☎ 0745 776 456

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădeide; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruivi.” (Romani 12, 12)

Anul I (2020) • Nr. 5 • 25 Decembrie

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Calea spre mântuire

Să avem nădejde!

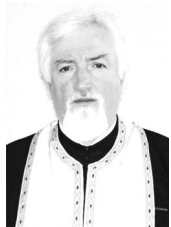
Dacă te îndoiești că ai să ajungi fiu al lui Dumnezeu, atunci încredințează-te de aceasta prin aceea că Fiul lui Dumnezeu S-a făcut Fiu al omului.

SFÂNTUL IOAN GURĂ DE AUR

Veniți să ne bucurăm!

Preot Pavel Postolachi

În fiecare an, sărbătoarea Nașterii Domnului ne înnoiește bucuria, lumina, credința, speranța și iubirea.

Sfinții Părinți ai Bisericii au așezat acest praznic împărătesc al Domnului nostru Iisus Hristos spre sfârșitul anului. Anii vieții noastre pe acest pământ sunt mai buni sau mai încărcăți cu necazuri și încercări. **Crăciunul** apare astfel ca un **liman pe marea acestei vieți**.

Ne reîntălnim noi creștinii, noi, cei care călătorim pe cărarea vieții cu Dumnezeu în suflet, ne revedem cu Darul lui Dumnezeu Tatăl, cu Fiul Său care astăzi ia chip de Om ca pe acesta să-l îndumnezeiască.

Ne reîntălnim la peștera Betleemului, la „casa pâinii”, unde Dumne-

zeu ne oferă pâinea cea cerească, pe Fiul Său Cel mult iubit.

Aici regăsim **bucuria** pe care anul acesta am pierdut-o atunci când peste noi au venit necazurile. Aici regăsim **lumina** pe care boala grea, vătămătoare și molipsitoare, pentru unii aducătoare de moarte, ne-a cuprins ca un întuneric.

Aici ne regăsim **speranța** pe care ne-au zdruncinat-o deznădejdiile anului acesta. Aici ne regăsim **credința**, slăbită și cutremurată de slăbiciunile noastre. Aici ne regăsim **iubirea**, pe care ura, dezbinarea și otrava din suflet au răcit-o.

Aici trebuie să ne regăsim cu toții în bucuria cea sfântă a Nașterii Pruncului Iisus, părinți cu copii, prieteni, frați în credință și chiar vrăjmași, cântând împreună: **„O, ce veste minunată, în Betleem ni s-arată!”**

Ce-i în peșteră?

Preot Stephen Freeman

Este înțeles în mod tradițional că nașterea lui Hristos a avut loc într-o peșteră (nu într-un staul). Peștera servea ca grajd – nefiind ceva neobișnuit pentru zona Bethleemului. Totuși, în icoana tradițională a nașterii lui Hristos se arată în mod clar o peșteră.

Peștera Bethleemului seamănă cu Peștera Iadului, în care Hristos se coboară la moartea Sa. De asemenea seamănă cu spațiul încadrat de pietre în majoritatea icoanelor ce înfățișează Botezul Domnului.

Același spațiu încadrat de pietre poate fi văzut în multe din icoanele ce înfățișează Răstignirea (sub Cruce înconjurând craniul). Această similaritate iconografică nu este accidentală. Peștera Bethleemului este menită să semene cu Iadul [...] din același motiv pentru care spațiul încadrat de pietre la Botezul lui Iisus seamănă cu Peștera Iadului.

Toate duc la una și aceeași concluzie: întruparea lui Hristos reprezintă coborârea lui Dumnezeu în lumea noastră, unde moartea și păcatul tronează. Întruparea Cuvântului reprezintă o provocare imediată la adresa întunericului morții și iadului.

Sfântul Ioan face acest lucru limpede în prologul Evangheliei. El vorbește de Hristos ca „Lumina Lumii” și instantaneu aduce acea Lumină în conflict cu întunericul: „Lumina luminează în întuneric și întunericul nu a cuprins-o”. Povestea nașterii lui Hristos este în mod cert marcată de elemente care acum au devenit celebre în lumea popularelor felicitări. Îngerii cântă pastorilor. Magii vin de departe. Boul și asinul își cunosc stăpânul.[...]

Totuși Biserica privește Peștera Bethleemului ca ceea ce este în realitate: întunericul. De abia S-a născut Copilul că viața Lui deja este în pericol. Crudul rege Irod caută să îl omoare, însă planul eșuându-i, își vârsa mânia pe toți copiii sub 2 ani din acel loc. Prin tradiție ni s-a transmis că numărul pruncilor omorâți de oamenii lui Irod se apropia de 14.000. Așa de mare este întunericul. Peștera este lumea – nu vă înșelați. [...]

Marea bucurie a Crăciunului este că Pruncul născut în peșteră este într-adevăr Lumina lumii – și deși noi trăim în întuneric, întunericul nu poate cuceri Lumina.

Hristos este același și de Crăciun și de Paște. Fiecare descoperire a lui Hristos este o izbândă asupra morții și a păcatului.

Ce se află în peșteră? Dumnezeu Însuși.

Bradul de Crăciun – bucuria copiilor

Serghei Bulgakov | Sursa: www.johnsanidopoulos.com

În rândul tuturor creștinilor, adevărata sărbătoare a Nașterii Pruncului Sfânt, este în mare parte considerată a fi una a copiilor, pentru care împodobirea și decorarea bradului cu diferite jucării și dulciuri a devenit un obicei, și se obișnuiește ca în ajun acesta să strălucească de lumânările prinse de ramurile sale. S-a stabilit de ceva timp că acest obicei a trecut la noi din Germania unde exista deja din vremuri străvechi. După cele spuse de Pr. J. Dobolsky, **ramurile bradului** pot servi drept exemplu constructiv pentru însăși natura noastră, ca o ramură uscată și lipsită de viață, care poate fi încălzită și făcută să aducă roade duhovnicești (Galateni 5, 22-23), numai prin Iisus Hristos Care este lumina și bucuria.

După părerea altora, bradul servește ca **simbol pentru Pomul Vieții**, dăruit nouă din nou prin Nașterea Mântuitorului Hristos; iar decorarea sa cu lumânări aprinse este un simbol pentru **lumina duhovnicească**, ce luminează pe oameni cu venirea lui Hristos, pe când agățarea de fructe (dulciuri astăzi, n.t.), este un simbol al neșarmuritei împărăției a harului și a roadelor mântuitoare, dăruite prin Nașterea Mântuitorului.

Conform celor afirmate peste o sută de ani, în revista „Terkovnai Vestnik” („Vestitorul bisericesc”) *din anul 1893, este normal ca în vremurile de demult, bradul să fi fost transformat într-un anumit accesoriu pentru festivalurile păgâne, dar mai apoi duhul păgân dispărând din tradiții să lase locul unor alte semnificații și simțăminte. În trecut, în Germania, toți membrii familiei, se adunau în jurul bradului, citeau povestioare despre nașterea lui Iisus și cântau imnuri și cântări legate de sărbătoarea Nașterii. Mai apoi s-a considerat a fi nevoie să se împartă cadouri copiilor, servitorilor și săracilor. Ușile fiecărei case erau deschise cu bucurie pentru fiecare om flămând și nevoiaș, iar rangurile și gradele erau uitate în toată această vreme.* Toate acestea se potrivesc cu siguranță cel mai bine pentru sărbătoarea Nașterii lui Hristos și în general **nu este nimic rău să împodobim bradul pentru copii**, dacă această activitate este pusă de către părinți într-o lumină care să le conducă imaginația de la ideea contemplării unui brad împodobit la Izvorul tuturor binecuvântărilor, la Pruncul Hristos, și să le nască în inimi sentimentul măreției și al recunoștinței pentru minunatele binefaceri dăruite omului prin El. Este și mai bine dacă darurile așezate în jurul bradului îi încurajează să aibă un comportament mai bun și nasc în ei simțământul dragostei pentru cei nevoiași și nevoile lor, făcându-i să-i ajute și să împartă cu ei cadourile primite. Din păcate, unii părinți sunt departe de toate acestea. Și mai trist decât atât, sărbătoarea copiilor, cea a bradului împodobit, devine adesea un dezmăț pentru adulți.

Bucurie sfântă

Maria Lupu

Ce bucurie mare, când fulgii cad din cer...

Să mergem la cântare, să cântăm: Leru-i, Ler!

Hai, pregătiți colinda sa mergem pe la uși

Că-i vremea cântării, ce-ncepe-acuși, acuși!

Și câtă bucurie, că vine El din cel,

Cu trăistuța-n spate, să cântăm: Leru-i ler!

Copiii sunt la geamuri, bunicii sunt în casă

Și-așteaptă ca s-audă cântarea cea frumoasă

Nu-i altă bucurie, ca cea de sus din cer

Cântăm cu mic, cu mare, cântarea Leru-i ler!

Mă uit pe geam, afară și-mi vine ca să plâng

Acesta este raiul, ce l-a dat pe pământ!

Îți vom cânta, Hristoase, Cel care stai în cer,

Frumoasa Ta cântare, cântarea: Leru-i ler!

Ție, Pruncul cel Sfânt, Care cobori din cer,

Îți cântă astăzi lumea cântarea Leru-i ler!

Și pe a Ta Măicuță, cânta-vom pe vecie

Că Te-a născut pe Tine, prin slava-i feciorie.

De n-ar fi trimis Tatăl pe Fiul Său din cer

Cui mai cântam noi astăzi colindul Leru-i ler?

Astăzi, în casa Ta, la sfinți eu m-am rugat

Să ducă ruga-n ceruri: Iartă-ne de păcat!

Căci ei sunt lângă tine și locuiesc în cer,

Iar noi, toți pământeni, îți cântăm Leru-i ler!

Așa ne spunea mama când eram copii mici:

Luați traista-n spate și în picioare-opinci,

Mergeți cu colindatul, de-a lungul și de-a latul,

Vestiți la toată lumea Crăciunul, în tot satul,

Bateți din poartă-n poartă, să duceți bucurie,

Că de acum încolo, copii, nu se mai știe!

Că, după ce veți crește, din sat voi veți pleca,

Noi vom îmbătrâni și vă vom aștepta!

Dar, s-aduceți nepoții și să veniți și voi,

Nu uitați bucuria, ce era-n sat la noi!

Veniți, copii, la mama, să trăim bucuria,

Că-n seara asta sfântă, S-a născut Mesia!